

b. 1057

OŚRODEK DOKUMENTACJI
ZABYTKÓW W WARSZAWIE
KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKÓW
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U V W X Y Z

Nr

9042
DOLNOŚLĄSKIE

1. Obiekt

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY OB. FILIALNY P.W. ŚW. MICHAŁA ARCHANIOŁA

2. Czas powstania.

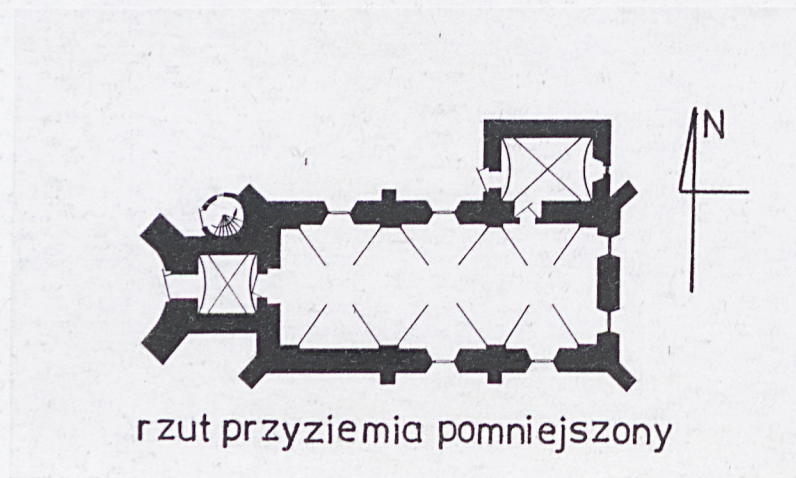
1600-1638

WYSZĘCICE

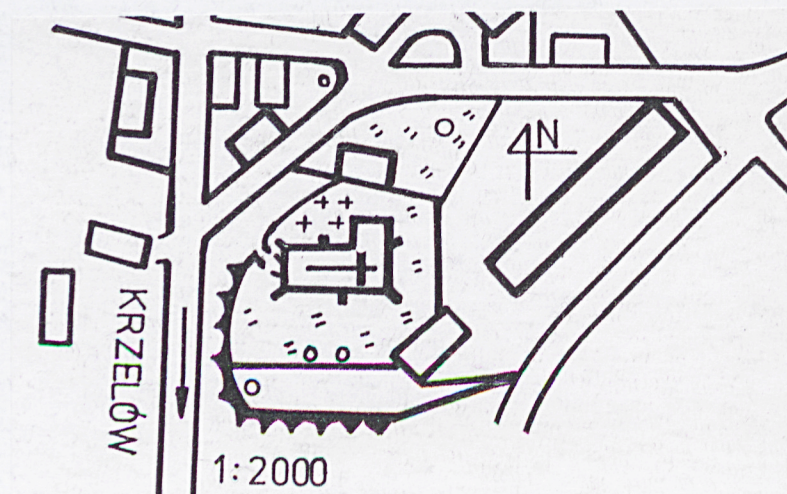
11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

widok ogólny od pld. - zach.

rzut przyziemia pomniejszony

plan sytuacyjny

plan orientacyjny

4. Adres

Wyszęcice
56-150 Krzelów

nr hipoteczny --- 367, AM 2, k.w. [redacted]

5. Przynależność administracyjna

województwo dolnośląskie
gmina gm. Wińsko, pow. Wołów

6. Poprzednie nazwy miejscowości

1366 - Woyczicz
1376 - Wyschanticz
do 1945 - Wischütz

7. Przynależność administracyjna przed 1 VI 1975

województwo wrocławskie
powiat Wołów

8. Właściciel i jego adres

Parafia rzymskokatolicka
p.w. św. Marcina
56-150 Krzelów, nr domu 39

9. Użytkownik i jego adres

Parafia rzymskokatolicka
p.w. św. Marcina
56-150 Krzelów, nr domu 39

10. Rejestr zabytków

Nr 1192

data 10.12.1964

HISTORIA

Kościół w Wyszęcicach istniał już w wieku XIV. W roku 1366, w dokumencie wydanym przez wrocławskiego biskupa Przecława wymieniony został proboszcz tutejszego kościoła. Przekaz ten jest równocześnie pierwszą historyczną wzmianką dotyczącą wsi. Wiadomo również, iż w wieku XIV Wyszęcice płaciły czynsz, tak więc były wsią lokowaną. Na terenie Wyszęcic znajdowały się dobra szlacheckie.

Kolejny raz istnienie kościoła w Wyszęcicach potwierdzone zostało w roku 1376. Początkowo zapewne była to budowla drewniana. Po wkroczeniu na Śląsk reformacji świątynia wyszęcicka, w 1546 roku, przejęta została przez protestantów.

Około roku 1600 stan techniczny budynku kościelnego był tak zły, że postanowiono go rozebrać, aby na jego miejscu wybudować nowy. Całe to przedsięwzięcie finansowane było przez ówczesnego pana na Wyszęcicach - Stephana Johana Thadera. Prace budowlane ukończone zostały w roku 1638, o czym świadczyć miała data umieszczona na belce tęczowej, ob. nieistniejącej.

Powstał salowy kościół z dostawioną od zachodu masywną trójkondygnacyjną wieżą. Trójęprzęsłowe wnętrze świątyni przykryto sklepieniem kolebkowym z lunetami. Sklepienia, w środkowej części każdego z przęseł ozdobił, wykonanymi w sztucznym kamieniu, plaketami. Plakiety w przęśle pierwszym i drugim od wschodu ukazują przedstawienia ludzkich głów, jednak ich identyfikacja, z powodu znacznego zatarcia jest obecnie niemożliwa. Elewacje kościoła zdobione były sgraffitem. Jak podaje Lutsch elewacje korpusu, pod okapem, obiegał sgraffitowy fryz o motywach roślinnych, dokładnie czytelny jeszcze w końcu wieku XIX. Na pld. elewacji wieży spod zniszczonego tynku widoczne są obecnie lustrzane bonie wykonane w technice sgraffita. Wschodni szczyt korpusu nawowego, dekorowanego spływami wolutowymi, rozczłonkowano gzymsem i pilastrami.

W roku 1654, na skutek działań kontreformacyjnych, kościół przekazany został katolikom. Katolicką świątynią pozostaje do dnia dzisiejszego.

Pochodzące z lat 80-tych wieku XVIII, dane statystyczne dotyczące wsi odnotowują, iż w tym czasie w Wyszęcicach znajdowały się dwa kościoły: katolicki i ewangelicki (od roku 1766), oraz dwie plebanie. W latach 1823-1826, po południowej stronie kościoła katolickiego, w bezpośrednim jego sąsiedztwie, wzniesiony został nowy kościół ewangelicki. Świątyni ewangelickiej nadano proporcje podobne do proporcji budowli kościoła katolickiego. Kościół protestancki rozebrany został w roku 1946.

SYTUACJA

Kościół usytuowany w pld. krańcu wsi, na niewielkim wyniesieniu, po wschodniej stronie drogi prowadzącej z Krzelowa do Gryżyc. Kościół orientowany. Wzniesiony w pld.-zach. części rozległego placu o walnym kształcie, pełniącego funkcję cmentarza przykościelnego (ob. nieczynnego); w pld.-zach. części cmentarza zachowane nieliczne groby założone po 1945 roku.

Przed rokiem 1945, na południe od kościoła, w bezpośrednim jego sąsiedztwie wznosił się, kościół ewangelicki. Od wsch. teren przykościelny sąsiaduje z folwarkiem.

Teren przykościelny otoczony jest ażurowym ogrodzeniem złożonym z betonowych modułów ustawionych między słupkami o przekroju kwadratu. Północny fragment wschodniego odcinka ogrodzenia stanowi ceglany pełny mur, z ażurowym zwieńczeniem. Wejście na teren przykościelny prowadzi od pld.-zach. Dwuskrzydłowa brama oraz furtka osadzone zostały w ceglanych tykowanych filarach, o przekroju kwadratu; skrzydła bramy i furtka współczesne. Od bramy do wejścia głównego kościoła poprowadzony cementowy chodnik z kilkoma stopniami wyrównawczymi. Szeroki otwór bramny umieszczony także w południowej części ogrodzenia.

MATERIAŁ, KONSTRUKCJA, TECHNIKA

Ściany:

- ściany murowane z kamienia polnego z użyciem cegły, tynkowane
- w partii przyziemia widoczne spod tynku dużych rozmiarów kamienie polne
- wieżyczka mieszcząca klatkę schodową - murowana z cegły klinkierowej - wewnątrz wieżyczki tynkowane
- przypory przy elewacji pld. korpusu - wykonane z cegły klinkierowej
- uskoki wszystkich przypór przykryte dachówką karpiówką

Detal architektoniczny:

- dekoracja szczytu zachodniego - wykonana w tynku
- gzyms koronujący korpusu wykonany w tynku
- gzyms okapowy pierwszej kondygnacji wieży - wykonany w tynku przykryty dachówką karpiówką
- na pld. elewacji wieży, spod tynku widoczne fragmenty sgraffita w formie lustrzanych boni
- plakiety zdobiące sklepienie wnętrza - wykonane w sztucznym kamieniu
- elewacja wieżyczki mieszczącej klatkę schodową - gzyms międzykondygnacyjny oraz koronujący - wykonane z cegły klinkierowej

14. Kubatura 2100 m ³	15. Powierzchnia użytkowa ok. 140 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne kościół parafialny	17. Użytkowanie obecne kościół filialny
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja 1959 - remont pokrycia dachowego; uzupełnienie systemu odwadniającego; częściowe uporządkowanie wnętrza; 1970 - roboty dekarские; naprawa tynków zewnętrznych, malowanie elewacji; Lata 80-te - malowanie wnętrza;		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcja dachu, wyposażenie i instalacje) - ściany - stan zachowania stosunkowo dobry - we wnętrzu nawy widoczne wyraźne ślady zawilgoceń; - tynki - tynki zewnętrzne i wewnętrzne - naprawiane w latach 70-tych wieku XX; uzupełnienia wymagają tyki wieży; na południowej elewacji wieży spod tynku widoczne fragmenty sgraffita; tynki wnętrza w zachodniej części nawy zawilgocone, osypujące się; - sklepienia - stan zachowania dobry; - więźba dachowa - stan zachowania dobry; - pokrycie dachów - stan zachowania dostateczny, wymaga remontu; - stolarka drzwiowa - zewnętrzna strona drzwi wejściowych do kruchty, zakrystii oraz do klatki schodowej wymaga konserwacji i zabezpieczenia; - okna - stan zachowania dobry; w nawie ramy okienne wypełnione współczesnym szkłem barwionym; - wyposażenie kościoła - manierystyczna ambona, neogotycki ołtarz główny stan zachowania dobry; konserwacji wymaga neogotycki prospekt organowy ob. pomalowany farbą olejną;	
		20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie - remont pokrycia dachu korpusu; - osuszenie ścian nawy; - naprawa osypujących się tynków wnętrza (płd.-zach. część nawy); - uzupełnienie tynków zewnątrz; - wykonanie badań stratygraficznych zewnątrz, ze względu na zachowane fragmenty sgraffita, w celu określenia stopnia zachowania dekoracji; - wykonanie badań stratygraficznych wnętrza: sklepienie i ściany; - zabezpieczenie otworów okiennych wieży; - konserwacja prospektu organowego;	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

Materiały archiwalne przechowywane w Wojewódzkim Archiwum Państwowym:
 I. w zespole Rejencja Wrocławska, dział Kartografia:
 rysunki projektowe z lat 1886-1888; sygn.:
 I/1770 - rzut przyziemia, przekrój poprzeczny i podłużny - rok 1886
 I/1771 - szkic koncepcyjny dobudowy schodów prowadzących na emporę organową.
 I/1773 - przekrój zwieńczenia wieży - b.r.
 I/1774 - projekt przedpiersia empory organowej - rok 1888, sygn. Brinkmann
 I/1775 - projekt ławek - rok 1888, sygn. Brinkmann
 I/1776 - projekt prospektu organowego - rok 1887, sygn. M. Walter
 I/1777 - niezrealizowany projekt helmu wieży - b.r.
 I/1778 - projekt okuć drzwiowych do zakrystii oraz do klatki schodowej- b.r
 I/1779 - projekt ołtarza - rok 1888, sygn. C.Hartzesetzel (?), c.d. załącznik nr 2

22. Bibliografia

Hultsch, Schlesiens Dorf und Stadtkirchen. Lübeck 1977.
 Juhnke R., Geschichte des Fürstenthums und des Kreises Wohlau, Würzburg 1965.
 Lutsch. H. Verzeichnis der Kunstdenkmäler der Provinz Schlesien, Breslau 1889, t. II., s. 629.
 Neuling H., Schlesiens Kirchorte und ihre kirchlichen Stiftungen bis zum Ausgange des Mittelalters, Breslau 1902.
 Prace konserwatorskie na terenie województw jeleniogórskiego, legnickiego, wałbrzyskiego i wrocławskiego w latach 1974-1978, Wrocław 1985.
 Prace konserwatorskie na terenie województwa wrocławskiego w latach 1945-1968, Wrocław 1970.

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

1. Fotografia, sprzed 1945 roku, ukazująca widok ogólny od zachodu na kościół katolicki i ewangelicki, zamieszczona w: Juhnke R., Geschichte des Fürstenthums und des Kreises Wohlau, Würzburg 1965.
2. Mapa topograficzna z roku 1889, aktualizowana w roku 1927 i 1932 r.

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst	Andrzej Czyszczoń, V. 2000 r. <i>A. Czyszczoń</i>
plany, rysunki	Andrzej Czyszczoń, V. 2000 r. <i>A. Czyszczoń</i>
zdjęcia fotograficzne	Andrzej Czyszczoń, V. 2000 r. <i>A. Czyszczoń</i>
miejsce przechowywania negatywów — archiwum autora	

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

Wkładki do kart ewidencyjnych — sztuk 7

1. Miejscowość, gmina, województwo WYSZĘCICE gm. Wińsko woj. dolnośląskie	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ PARAFIALNY OB. FILIALNY P.W. ŚW. MICHAŁA ARCHANIOŁA	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c.d. rubryki nr 12 historia i rubryki nr 13 opis
--	--	--

c.d. rubryki nr 12 Historia

W latach 80-tych wieku XIX przy kościele katolickim przeprowadzono liczne prace remontowe i budowlane. W roku 1886 powstał projekt dobudowy wieżyczki mieszczącej klatkę schodową prowadzącą na emporę. Wieżyczkę usytuowano, w płn.-zach. narożu między korpusem a wieżą. W roku 1887 elewację północną wzmocniono jedną, a elewację południową dwiema przyporami wykonanymi z cegły klinkierowej. Zgodnie z rysunkami projektowymi, w tym samym roku przemurowano południowy otwór okienny prezbiterium oraz zachodni otwór okienny elewacji południowej.

W roku 1888 powstały projekty dla nowego wyposażenia świątyni. Projekt neogotyckiego ołtarza głównego sygnowany jest przez C. Härtzsessela (?), projekty ławek oraz balustrady empory wykonał Brinkmann, natomiast autorem projektu prospektu organowego jest M. Walter z Góry. Według tych projektów wykonano zachowane do dnia dzisiejszego ww. wyposażenie kościoła. Wówczas także wykonano nowe drzwi z ozdobnymi zawiasami pasowymi.

Kościół wzniesiony został w stylu renesansu. Budowla o formach znacznie uproszczonej, wykonana zapewne przez miejscowych rzemieślników

*Delno; 1606-38 (albo ewangel. col 1654 katolicki, Vestaur.
u. XIX, n. 1969-70*

*c.d. rubryki nr 13 Opis**Sklepienia i stropy:*

- wnętrze korpusu przykryte ceglanym sklepieniem kolebkowym z lunetami
- kruchta (w przyziemiu wieży) oraz zakrystia kryte ceglanym sklepieniem kolebkowym z lunetami sięgającymi środka sklepienia

Wieżba dachowa:

- wieżba dachowa drewniana o konstrukcji krokwiowo-jętkowej wspartej na dwóch rzędach stoliczków, wzmocniona dodatkowo mieczami, przechodzącymi przez stolec i sięgającymi jętki

Pokrycie dachu:

- dach korpusu oraz zakrystii kryte dachówką karpiówką w koronkę
- helm wieży oraz wieżyczki mieszczącej klatkę schodową - kryte blachą ocynkowaną

Posadzki:

- w korpusie, zakrystii oraz kruchcie posadzka wyłożona płytkami lastriko
- we wschodniej części prezbiterium - podłoga drewniana z desek
- pod ławkami drewniane podesty
- w wieżyczce mieszczącej klatkę schodową - posadzka cementowa

*Schody:**schody wewnętrzne:*

- prowadzące na emporę - cementowe kręte z filarem
- w górnych kondygnacjach wieży - drewniane jednobiegowe drabiniaste

schody zewnętrzne:

- wyrównawcze prowadzące do kruchty: jednobiegowe. ceglano-cementowe o stopniach wyłożonych płytkami lastriko; zabezpieczone szerokimi uskokowymi murażami, tynkowanymi policzkami przykrytymi piaskowcowymi płytami.

Drzwi:

wszystkie otwory drzwiowe zamknięte luką odcinkowym

zewnętrzne:

- drzwi wejścia głównego oraz prowadzące do zakrystii a także do klatki schodowej - drewniane jednoskrzydłowe deskowo-listwowe, z pasowymi zawiasami dekorowanymi ozdobnie giętymi okuciami

wewnętrzne:

- prowadzące z kruchty do wnętrza - drewniane jednoskrzydłowe deskowo-listwowe
- prowadzące do zakrystii - drzwi drewniane ramowe wypełnione szerokimi deskami; na drzwiach widoczne ślady po kratownicy, zachowany oryginalny zamek
- prowadzące na emporę organową - drewniane jednoskrzydłowe deskowo-listwowe, z pasowymi zawiasami dekorowanymi ozdobnie giętymi okuciami

c.d. rubryki nr 13 Opis

Okna:

- otwory okienne korpusu - wysokie prostokątne, obustronnie rozglifione, zamknięte lukiem odcinkowym - okna pojedyncze na metalowych ramach wypełnione szkłem barwionym
- w zakrystii - niewielki otwór okienny, zamknięty lukiem koszowym, do wnętrza silnie rozglifiony, od zewnątrz ob. posiada kształt prostokątny - okno pojedyncze drewniane krosnowe
- w wieżyczce mieszczącej klatkę schodową - niewielkie otwory okienne zamknięte lukiem odcinkowym - okna pojedyncze drewniane, dwudzielne
- w trzeciej kondygnacji wieży - otwory zabezpieczone prowizorycznie deskami

RZUT

Kościół salowy o jednoprzestrzennym trójprzęsłowym korpusie, zbudowanym planie prostokąta, z przylegającą do niego, od zachodu na osi, wieżą wzniesioną na planie kwadratu. W przyziemiu wieży kruchta.

Prezbiterium wydzielone w przeszle pierwszym od wschodu. Od północy do prezbiterium przylega zakrystia wzniesiona na planie prostokąta. W zachodniej części korpusu empora organowa.

Między korpusem a wieżą, w narożu pln.-zach. dobudowana, wzniesiona na planie odcinka koła, wieżyczka mieszcząca klatkę schodową prowadzącą na emporę oraz górne kondygnacje wieży.

Główne wejście do kościoła prowadzi od zachodu poprzez kruchtę w przyziemiu wieży. Wejście z prezbiterium do zakrystii umieszczone w przeszle pierwszym od wschodu. Wejście do zakrystii również od zewnątrz, od strony zachodniej.

BRYŁA

Rozczłonkowana, o masywnych przysadzistych proporcjach. Korpus jednorodny przykryty dachem dwuspadowym. Od pln. do wschodniej części korpusu przylega zakrystia, niższa od korpusu, kryta dachem pulpitowym. Od zachodu do korpusu, na osi dostawiona masywna trójkondygnacyjna wieża wzniesiona na planie kwadratu, w zwieńczeniu przechodząca w ośmiobok. Wieża przykryta niskim ostrosłupowym hełmem.

Przy narożach korpusu, oraz przy zachodnich narożach wieży dostawione skośne uskokowe przypory. Elewacje pld. i pln. korpusu wzmocnione wąskimi jednouskokowymi przyporami.

Między korpusem a wieżą, w narożu pln.-zach. dobudowana dwukondygnacyjna wieżyczka równa wysokości korpusu, kryta niewysokim hełmem stożkowym.

ELEWACJE

Elewacja wschodnia: dwuosiowa symetryczna zwieńczona trójkątnym szczytem. Ujęta skośnymi uskokowymi przyporami sięgającymi 2/3 wysokości korpusu. W każdej z osi elewacji wąski wysoki prostokątny otwór okienny zamknięty lukiem odcinkowym. Szczyt wieńczący elewację oddzielony profilowanym gzymsem okapowym przykrytym dachówką karpiówką. W centrum szczytu prostokątny otwór wentylacyjny, nad nim otwór w formie równoramiennej krzyża.

Elewacja południowa: dwuosiowa niesymetryczna. We wschodniej części elewacji dwa wąskie otwory okienne zamknięte lukiem odcinkowym. Po obu stronach zachodniego otworu okiennego wąskie jednouskokowe przypory wykonane z cegły klinkierowej. Elewacja zwieńczona profilowanym gzymsem koronującym.

Elewacja północna: dwuosiowa niesymetryczna. Do wschodniej części elewacji przylega zakrystia kryta dachem pulpitowym. W każdej z osi elewacji wysoki otwór okienny zamknięty lukiem odcinkowym; w zachodnim otworze okiennym, w dolnej części glifu światło otworu zamurowane. Elewacja zwieńczona profilowanym gzymsem koronującym.

Elewacja zachodnia: Na osi do elewacji przylega trójkondygnacyjna wieża. Elewacja zwieńczona, przesłoniętą częściowo przez wieżę, dwukondygnacyjnym szczytem rozczłonkowanym wąskimi pilastrami; krawędzie szczytu zdobione niewielkimi spływami wolutowymi.

Zakrystia

Elewacja wschodnia: jednoosiowa, na osi wąski otwór okienny, pierwotnie zamknięty lukiem odcinkowym, ob. przemurowanym na prostokątny; w górnej części elewacji niewielki otwór zamknięty lukiem odcinkowym, zabezpieczony deskami.

Elewacja południowa: bez otworów, zwieńczona uskokowym gzymsem koronującym.

Elewacja zachodnia: jednoosiowa; w południowej części elewacji otwór drzwiowy zamknięty lukiem odcinkowym.

1. Miejscowość, gmina, województwo WYSZĘCICE gm. Wińsko woj. dolnośląskie	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ PARAFIALNY OB. FILIALNY P.W. ŚW. MICHAŁA ARCHANIOŁA	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c.d. rubryki nr 13 opis; spis ilustracji, c.d. rubryki nr 21
---	--	--

Wieża

Do zachodnich naroży wieży dostawione masywne uskokowe przypory sięgające trzeciej kondygnacji.

Elewacje południowa i północna: analogiczne, jednoosiowe. Kondygnacja pierwsza, bez otworów okiennych, zwieńczona gzymsem okapowym przykrytym dachówką karpiówką. W kondygnacji drugiej, w górnej części, wąski prostokątny otwór wentylacyjny. Na elewacji południowej spod tynku widoczne zachowane fragmenty sgrafitta. W kondygnacji trzeciej niewielki okulus, nad którym dwa wąskie otwory wentylacyjne.

Elewacja zachodnia: jednoosiowa. W kondygnacji pierwszej na osi, poprzeczony jednobiegowymi schodami wyrównawczymi, prostokątny zamknięty łukiem odcinkowym otwór drzwiowy, umieszczony w nieco większej płycinie o analogicznym wykroju; drzwi wejścia głównego jednoskrzydłowe deskowolistwowe z pasowymi zawiasami zdobionymi giętymi listwami. W kondygnacji pierwszej przypory połączone z elewacją wieży łagodną krzywizną. W kondygnacji II i III elewacja wieży rozwiązana analogicznie jak w elewacjach płn. i płd.

Wieżyczka klatki schodowej: dostawiona w płn.-wsch. narożu między korpusem a wieżą. Wzniesiona z cegły kinkierowej. Posadowiona na niewysokim cokole. W kondygnacji pierwszej, w zachodniej części elewacji otwór drzwiowy zamknięty łukiem odcinkowym. Po płn. stronie otworu drzwiowego niewielki otwór okienny zamknięty łukiem odcinkowym. Kondygnacja pierwsza od drugiej oddzielona wąskim uskokowym gzymsem. W kondygnacji II dwa otwory okienne analogiczne jak w kondygnacji pierwszej. Całość wieńczona uskokowym gzymsem koronującym.

WNĘTRZA I WYPOSAŻENIE

Kościół salowy jednoprzestrzenny; trójprzęsłowy. Prezbiterium wydzielone w przęśle pierwszym od wschodu. Wnętrze przykryte sklepieniem kolebkowym z lunetami wspartymi na szerokich lizenach. Środkowa część sklepienia każdego z przęseł zdobiona wyciśniętą w sztucznym kamieniu plakieta; w przęśle pierw-

szym od wsch. okrągłym medalionem z przedstawieniem ludzkiej głowy, ujętym kwadratową opaską zdobioną kaboszonami i rautami; w przęśle drugim owalnym medalionem z przedstawieniem głowy ludzkiej, otoczonym czterema niewielkimi medalionami z przedstawieniami ludzkich głów (identyfikacja przedstawień niemożliwa ze względu na znaczne zatarcie kształtów); w przęśle trzecim okrągły medalion zdobiony kaboszonami, w otoczeniu czterech niewielkich medalionów o analogicznym kształcie.

W przęśle pierwszym od wsch., w ścianie północnej, zamknięty łukiem odcinkowym otwór drzwiowy prowadzący do zakrystii.

W przęśle trzecim od wschodu, w ścianie południowej wnętrza zamknięta łukiem odcinkowym.

Drewniana empora organowa umieszczona w zachodniej części korpusu, zajmująca całą szerokość przęsła; wsparta na drewnianych słupach o profilowanych głowicach; parapet empory pływowy; prostokątne płyciny zwieńczone dwuliściem. Pod emporą strop belkowy.

Wyposażenie

Wyposażenie kościoła stanowi XVII - wieczna drewniana ambona. Kosz ambony wsparty na słupie z figurą przedstawiającą Mojżesza, zdobiony czterema płycinami z płaskorzeźbionymi przedstawieniami scen Męki i Zmartwychwstania Chrystusa; płyciny rozdzielono hermowymi pilastarami; schody prowadzące na ambonę zabezpieczone bramką w której jednoskrzydłowe drzwi pływowe; na balustradzie schodów figury sześciu apostołów.

Ołtarz główny neogotycki, w obrazie ołtarzowym przedstawienie Michała Archanioła. Prospekt organowy, ob. bez piszczałek, neogotycki. Empora organowa oraz ławki pochodzą z 1888 roku.

INSTALACJE

Elektryczna, odgromowa.

SPIS FOTOGRAFII:

1. Elewacja południowa
2. Elewacja północna.
3. Elewacja wschodnia.
4. Wieża, elewacja zachodnia.
5. Wieżyczka klatki schodowej.
6. Elewacja zach. korpusu, szczyt.
7. Wieża, elewacja pld., widoczne fragmenty sgraffita.
8. Wątek murów kościoła.
9. Zakrystia, widok od pln.-zach.
10. Wnętrze, widok w kierunku prezbiterium.
11. Wnętrze, widok w kierunku empory organowej.
12. Sklepienie korpusu.
13. Wnętrze korpusu, ściana pln.
14. Zakrystia, wnętrze.
15. Podchórze.
16. Kruchta, wnętrze.
17. Sklepienie kruchty.
18. Wnętrze klatki schodowej.
19. Wieżba dachowa.
20. Drzwi wejścia głównego.
21. Drzwi zakrystii.
22. Drzwi klatki schodowej.
23. Drzwi prowadzące z prezbiterium do zakrystii.
24. Korpus, drzwi prowadzące do kruchty.
25. Ambona.
26. Plakieta zdobiąca sklepienie nad emporą organową.
27. Plakieta zdobiąca sklepienie nad prezbiterium.
28. Plakieta zdobiąca sklepienie przęsła środkowego.
29. Rzut przyziemia w skali 1:200.
30. Reprodukacja fragmentu mapy topograficznej z roku 1889, aktualizowanej w 1927 i 1932 r
31. Reprodukacja fotografii ukazującej widok ogólny kościołów, z zachodu, zamieszczonej w: Juhnke R., Geschichte des Fürstenthums und des Kreises Wohrlau, Würzburg 1965.

c.d. rubryki nr 21

II. Opracowania

M. Czyszczoń Studium środowiska kulturowego gminy Wińsko, Wrocław 2000, mps.
w Archiwum Regionalnego Ośrodka Studiów i Ochrony Środowiska Kulturowego we Wrocławiu.

1. Miejscowość, gmina, województwo

WYSZĘCICE
gm. Wińsko
woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY OB. FILIALNY
P.W. ŚW. MICHAŁA ARCHANIOŁA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

dokumentacja fotograficzna

1

3

2

4

5

6

7

8

9

1. Miejscowość, gmina, województwo

WYSZĘCICE

gm. Wińsko

woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY OB. FILIALNY

P.W. ŚW. MICHAŁA ARCHANIOŁA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

dokumentacja fotograficzna

10

12

11

13

14

15

16

17

1. Miejscowość, gmina, województwo

WYSZĘCICE

gm. Wińsko

woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY OB. FILIALNY

P.W. ŚW. MICHAŁA ARCHANIOŁA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

dokumentacja fotograficzna

18

19

20

21

22

23

1. Miejscowość, gmina, województwo

WYSZĘCICE

gm. Wińsko

woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY OB. FILIALNY

P.W. ŚW. MICHAŁA ARCHANIOLA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

dokumentacja fotograficzna

24

26

25

27

28

1. Miejscowość, gmina, województwo

WYSZĘCICE

gm. Wińsko

woj. dolnośląskie

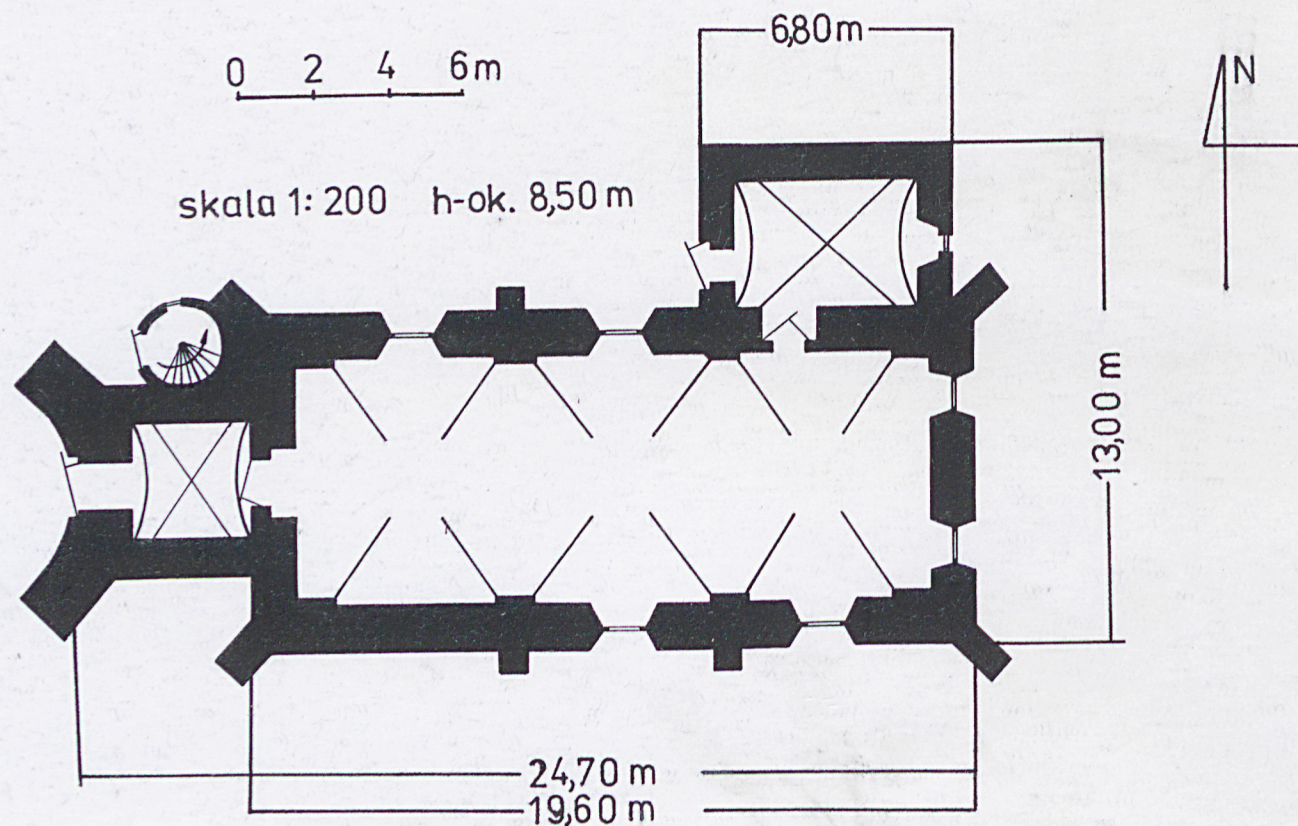
2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY OB. FILIALNY

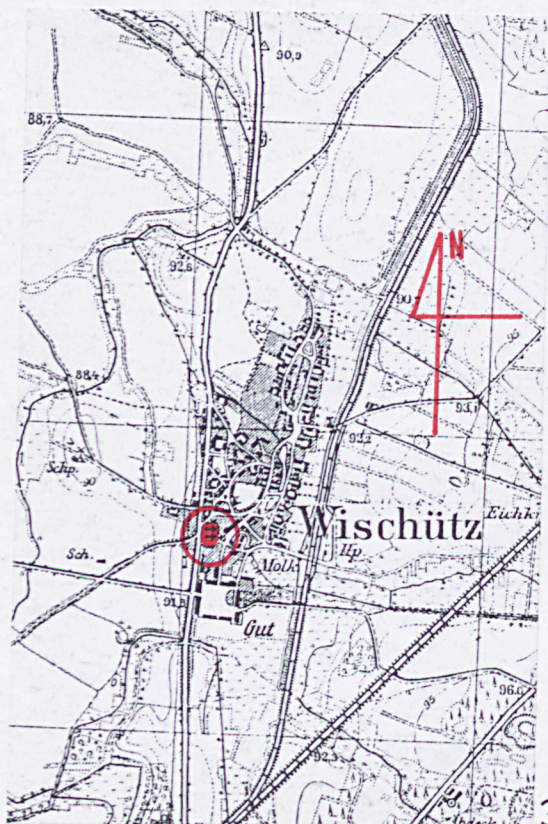
P.W. ŚW. MICHAŁA ARCHANIOŁA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

rzut przyziemia; materiał archiwalny

29

30

31